

[Handelsministeren]

A. P. Møller af den 15. juli 1976 nemlig udformet.

Det er klart, at en naturgasforsyning vil skabe betydelige ændringer på opvarmningsmarkedet i Danmark samt skabe problemer i forhold til de forsyningselskaber, hvis produkt fortrænges. Det er derfor forståeligt, at oliebranchen ser med nogen bekymring på en introduktion af naturgas i Danmark. Jeg tror imidlertid, at det er værd at have for øje, at oliebranchen under alle omstændigheder vil have betydningsfulde opgaver med at sikre forsyninger til de forbrugsområder, først og fremmest industrien og transportsektoren, hvor der vil være behov for olietilførsler i en lang periode fremover som energikilde. Det må jo heller ikke glemmes, at oliebranchen er kraftigt repræsenteret i Dansk Undergrunds Consortium, der netop står som sælger af naturgassen.

Men også i andre energisektorer synes man at nære en vis frygt for konkurrence fra naturgassen. Der er her tale om fjernvarmen og elforsyningen. Heroverfor er det værd at understrege, at der forventes en stærk vækst både i kraftvarmeforsyningen og i elforsyningen, og at der i det højeste er tale om visse begrænsninger i udfoldelsesmulighederne, ikke om stagnation og tilbagegang.

Med hensyn til anvendelsen af kernekraft vil jeg gerne understrege, at naturgas og kernekraft har hver sit anvendelsesområde, og at der således ikke er noget konflikt punkt. Kernekraften er et nødvendigt led i regeringens energiplan, og regeringen arbejder på at løse de problemer omkring affaldsopbevaring, som hidtil har stillet sig i vejen for anvendelsen af denne energikilde.

Det nedsatte varmeplanudvalg under energistyrelsen har til opgave at undersøge, hvorledes de forskellige energiformer bedst muligt kan anvendes og indpasses i varmeforsyningen. Det er herunder åbenbart, at naturgassen ikke vil få indpas i de egentlige kraftvarmebyer, hvor der er et meget betydeligt udviklingspotentiel for kraftvarmen, og hvor de korte afstande kan kompensere for varmerørledningsudgifterne, som er flerdobbelte i forhold til de tilsvarende for naturgassens vedkommende. Nogle kommuner vil næppe overhovedet være interesserede i naturgastilførsler, og der vil i stedet i disse byer ske en fortsat udbygning med kraftvarme.

Både kraftvarmeudbygningen og en udbygning med naturgas forudsætter imidlertid en stærk opslutning om anvendelsen af disse systemer. Det betyder, at vi må give afkald på noget af den frihed i forbrugsvalget, som vi hidtil har haft. Løsningen af dette problem er en hovedopgave i varmeplanarbejdet og er i det hele en grundlæggende forudsætning for, at vi kan etablere den alsidighed i energiforsyningen, som alle her i tinget synes at være enige om nødvendigheden af.

De planlæggende myndigheder – planstyrelsen under miljøministeriet, amtskommuner og kommuner – vil få betydningsfulde opgaver i denne henseende, og det er heller ikke nogen tilfældighed, at kommunerne har fået en central placering i planlægningsarbejdet på naturgasdistributionsområdet, således som de allerede har det på kraftvarmeområdet.

Et betydningsfuldt bidrag til både at forbedre statens beredskab, til hurtigt at kunne aftage kontraherede gasmængder og til samtidig at holde omkostningsniveauet nede er den sikring af arealer til hovedledninger, som finder sted i henhold til planlovgivningen. Et landsplandirektiv fra miljøministeren er på trapperne, og det vil betyde, at alle centrale og lokale myndigheder vil have klarhed over, hvor de store gasledninger vil blive placeret. Samtidig sikres det, at de nødvendige arealer friholdes for byggeri.

Også andre offentlige myndigheder har udført et stort udrednings- og planlægningsarbejde.

Det udvalg, der blev nedsat i 1972 vedrørende normer og sikkerhedsbestemmelser for naturgastransmissionsanlæg, dvs. de store hovedledninger, afsluttede i 1977 arbejdet, som har afgørende betydning som projekteringsgrundlag for disse anlæg.

Arbejdet er blevet fulgt op af et udvalg på distributionsiden, som på tilsvarende måde har afklaret, hvilke krav der må stilles til de distributionsledninger, der under lavt tryk skal føre gassen frem direkte til forbrugerne.

Koordinationen af det offentliges interesser i sikkerhedsmæssige spørgsmål omkring anlæg og drift af transmissions- og distributionsanlæg for naturgas vil nu blive varetaget gennem et udvalg, der nedsættes under energistyrelsen. Energistyrelsen varetager allerede en tilsvarende koordinerende opgave omkring de sikkerhedsmæssige spørgsmål